

**DET KONGELIGE
JUSTIS- OG BEREDSKAPSDEPARTEMENT**

Fiskeri- og kystdepartementet
Postboks 8118 DEP
0032 OSLO

FISKERI- OG KYSTDEPARTEMENTET
19.04.2013
SAKS NR. ARKIV

Deres ref.
11/847

Vår ref.
12/8661 - EME

Dato
17.4.2013

**Høring - forskrift om uttak og utnyttning av genetisk materiale
(bioprospekteringsforskriften)**

Vi viser til Fiskeri- og kystdepartementets brev 20.12.2013 med vedlegg.

Justis- og beredskapsdepartementet har følgende merknader:

Om forholdet til Svalbard og Jan Mayen

Justis- og beredskapsdepartementet viser til at forslaget til forskrift om uttak og utnyttning av genetisk materiale (bioprospekteringsforskriften) er foreslått gjort gjeldende for Svalbard og Jan Mayen. På denne bakgrunn ble det gitt en generell presentasjon av forslaget til bioprospekteringsforskrift for Det interdepartementale polarutvalg 16. november 2011, slik det kreves i henhold til Polarutvalgsinstruksen, jf. også utredningsinstruksen pkt. 7.2. Departementet savner imidlertid at det i høringsbrevet fremgår hvilke vurderinger som er gjort helt konkret når det gjelder forskriftens anvendelse for Svalbard og Jan Mayen. Vi vil her peke på noen spørsmål i denne forbindelse:

For det første er det bare kapittel VII i naturmangfoldloven som er gjort gjeldende for Svalbard og Jan Mayen. Bioprospekteringsforskriften er foreslått hjemlet i §§ 57, 58, 59, 60 og 66. Lovens § 66 om internkontroll fremgår av kapittel VIII og gjelder således ikke for Svalbard og Jan Mayen.

Videre gjelder ikke havressursloven for Svalbards og Jan Mayens landterritorium, i motsetning til resten av Norges landterritorium, jf. loven § 4. Vi savner en vurdering av om dette får betydning for forskriftens anvendelse i disse områdene, herunder om det er nødvendig å gi loven anvendelse der, slik det åpnes for i loven § 4 annet ledd.

Fordi forskriften er foreslått hjemlet i to lover med ulike bestemmelser for det geografiske

virkeområdet for Svalbard og Jan Mayen, savner vi i tillegg en generell vurdering av om dette får betydning for om alle bestemmelsene materielt sett vil gjelde for disse områdene.

Når det gjelder den foreslåtte «fordelsdelingen,» altså andelen av samlet bruttoinntekt som skal tilfalle staten, vil vi gjøre oppmerksom på Svalbardtraktaten artikkel 8 som fastslår at «de skatter, gebyrer og avgifter som oppkreves skal utelukkende komme [Svalbard] til gode og kan bare pålegges i den utstrekning som deres øyemed tilsier». Dette innebærer at slike inntekter som innkreves på Svalbard, må regnskapsføres over Svalbardbudsjettet og således holdes adskilt fra øvrige inntekter som tilfaller staten. Vi ber om en nærmere prinsipiell vurdering av denne problemstillingen og kan bistå i en slik vurdering, som bør foretas i samråd med Utenriksdepartementet.

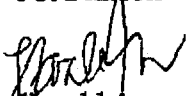
Om forholdet til Antarktis og bilandene:

Av høringsnotatet pkt. 5.1 under omtalen av krav om tillatelse fra departementet, fremgår det at det er lagt opp til at et tillatelsessystem også skal gjelde for de geografiske områdene som er omfattet av bilandsloven. Det vises videre til at praktiske hensyn kan tilsi at det heller bør innføres et meldingssystem for disse områdene og det bes om høringsinstansenes syn på dette spørsmålet.

På bakgrunn av telefonsamtale mellom Gaute Voigt-Hanssen i MD og Angela L.-E. Askjer i JD, forstår vi det slik at FKD og MD gjennom dette høringsbrevet ønsker å få høringsinstansenes innspill på hvorvidt, og eventuelt på hvilken måte, bioprospekteringsforskriften bør gjøres gjeldende for bilandene.

En eventuell anvendelse av forskriften for bilandene, og for så vidt også for områder utenfor norsk jurisdiksjon, f.eks. i Antarktis, jf. utkastet til § 2 annet ledd, representerer noe nytt i forhold til den omtalen av anvendelsesområdet som ble gitt i Polarutvalgets møte 16. november 2011. Vi vil bemerke at en slik anvendelse vil reise så vel praktiske som prinsipielle problemstillinger, herunder spørsmålet om hjemmelsgrunnlag når det gjelder bilandene. Naturmangfoldloven gjelder ikke for bilandene, jf. § 2. Havressursloven § 4 åpner for at Kongen kan fastsette at hele eller deler av loven kan gjøres gjeldende for bl.a. bilandene. Denne hjemmelen er ikke foreslått benyttet. Dersom det er ønskelig å la bioprospekteringsforskriften gjelde for områder som er omfattet av bilandsloven, må det gis egne bestemmelser om dette. Vi ber om at det tas kontakt med JD i den videre vurderingen av spørsmålet om en eventuell anvendelse av forskriften for bilandene.

Med hilsen

Harald Aass
fagdirektør

Elin M Elverhøy
rådgiver